

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Дулово, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУЛОВО в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емил В. Николаев

при участието на секретаря Веселинка В. Русева
като разгледа докладваното от Емил В. Николаев Гражданско дело №
20213410100423 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 422 от ГПК.

В подадената след указание по чл. 415, ал. 1 от ГПК исковата молба ищецът „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, ЖК „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, твърди, че на ***** г. е сключил с ответника А. Р. А., с ЕГН: *****, с. *****, общ. Дулово, обл. Силистра, договор за мобилни услуги за ползване на мобилен номер *****, със срок на действие 24 месеца до ***** и избран абонамент „*****“.

Съгласно договора, сключен във връзка с избрания абонамент, ответникът е закупил мобилно устройство „*****“, на цена 189.99 лв. Стандартната цена на това устройство била 469.90 лв., като на ответника била направена отстъпка в размер на 279.91 лв. тъй като е сключил абонамент.

Съгласно чл. 26 от ОУ на мобилния оператор и ищец в настоящото производство, заплащането на ползваните от абоната услуги се извършвало въз основа на издадена месечна фактура.

В срока на действие на Договор за мобилни услуги са издадени 2 бр. фактури с № ***** г. за сумата от 2.26 лв., платима в срок 30.06.2019 г. и с № ***** г. за сумата от 33.38 лв., платима в срок 30.07.2019 г.

Абонатът – ответник не изпълнил договорното си задължение да заплати месечните си абонаменти, поради което ищецът „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование

„Теленор България“ ЕАД/ прекратил едностранно договорите, които е сключил с ответника. Датата на деактивация на процесните абонаменти била 09.09.2019 г. Издадена е крайна фактура № ***** за процесните суми, в която е включена и начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договорите в размер на 272.29 лв.

Съгласно Общите условия от Договора за мобилни услуги на мобилния оператор, при неспазване срока за плащане потребителят дължи неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение.

В конкретния случай ответникът е подписал договор за мобилни услуги, ползвал е предоставените мобилни услуги и не е изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на услугата, като с това си поведение изпаднал в забава. Издадени са фактури, които, не са заплатени в срок. Изпълнен бил фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответникът следвало да понесе отговорността си.

Въз основа на подадено от ищеца заявление по чл.410 от ГПК, в РС-Дулово е образувано ч. гр. дело № ***/2021 г., по което е издадена заповед за изпълнение за сумите, които са предмет на настоящия установителен иск.

След връчване на заповедта за изпълнение на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 от ГПК заявителят „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ подал настоящата искова молба, с която предявил наред с установителна претенция и осъдителна за разноските.

Моли, съдът да постанови решение, по силата на което по отношение на ответницата да бъде признато за установено, че съществува вземането на ищцовото дружество за следните суми:

- 35.64 лв., представляваща незаплатени далекосъобщителни услуги по Договор за абонатен № *****, за периода от 15.05.2019 г. до 14.07.2019 г.;

- 272.29 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от ***** г. за мобилен номер *****;

- законна лихва върху сумата от 307.93 лв., считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда до окончателно плащане на сумата.

Претендира и разноските по заповедното и по настоящото исково производство.

В законноустановения срок ответникът чрез назначения особен представител е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който счита предявен иск за допустим, но неоснователен. Оспорва исковата претенция изцяло. Не се противопоставя да бъдат приобщени представените от ищеца писмени доказателства. Не е представил писмени доказателства, не е направил доказателствени искания.

Ищецът, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание. Депозира становище, с което моли съда да уважи предявените искове като основателни и доказани.

Ответникът А. Р. А., редовно призована, не се явява в съдебно заседание, представлява се от назначения особен представител, който поддържа депозирания писмен отговор и изразеното от него становище по допустимостта и основателността на предявения иск. В хода по същество иска от съда да отхвърли предявения установителен иск като неоснователен и недоказан.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи от фактическа страна следното:

Видно от представения договор за мобилни услуги от ***** г., „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ се задължило да предоставя чрез своята обществена далекосъобщителна мрежа на А. Р. А., мобилни услуги за срок от 24 месеца. Потребителят е декларирал, че е запознат с Общите условия на дружеството за предоставяне на мобилни услуги.

На ***** г. между страните бил сключен и договор за лизинг въз основа на който ответникът закупил мобилно устройство „*****“, на цена 189.99 лв. Стандартната цена на това устройство била 469.90 лв., като на ответника била направена отстъпка в размер на 279.91 лв., тъй като сключил абонамент.

Било договорено, че абонатът ще ползва мобилен номер по програма Тотал 26.99 лв., както и конкретните месечни такси и цена на услугите. В договора е предвидено, че в случай на прекратяване на договора по вина или по инициатива на потребителя, последният дължи неустойка в размер на сумата от стандартните за съответния абонаментен план месечни абонаменти за всяка една СИМ-карта до края на срока на договора. Видно от представените Общи условия на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги, предвидено е задължение за потребителя да заплаща определените цени по начин и срокове, предвидени в чл. 26 от ОУ.

По делото са приети като доказателства фактури № ***** г., № ***** г. и № ***** г., издадени от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, от които е видно, че на ответника е начислена сума в общ размер от 307.93 лв., представляваща дължими суми за потребени услуги в периода от 15.05.2019 г. до 14.07.2019 г., неустойка и дължими лизингови вноски.

От отразеното в тях се установява по безспорен начин, че размерът на задължението на ответника към „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ за предоставени далекосъобщителни услуги по договор и по договор за лизинг възлиза на 307.93 лв.

От приложеното ч. гр. д. № ***/2021 г. по описа на РС-Дулово се установи, че ищецът „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ е подал по реда на чл. 410 от ГПК заявление на 19.04.2021 г., по което била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № ***/27.05.2021 г. за сума в общ

размер от 307.93 лв. - предмет на предявения в настоящото исково производство установителен иск и за разноси в общ размер 205.00 лв., направени по заповедното производство.

Заповедта е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 от ГПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на установителния:

Искът е предявен от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ по реда и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, след издаване по негово заявление в качеството на кредитор срещу ответника А. Р. А. в качеството на длъжник, на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № ***/27.05.2021 г. по ч. гр. д. № ***/2021 г. на ДРС, и след връчването □ на длъжника и ответник по делото по реда на чл.47, ал.5 от ГПК. Налице е идентичност на страните по заповедното и по настоящото исково производство. Претендира се установяване на вземане, съответно на задължението, посочено в заповедта за изпълнение.

Ето защо, настоящият състав, предвид единството на настоящото и заповедното производство, приема, че установителният иск е допустим.

По основателността на иска с правно основание чл. 422, ал. 1 във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 228 от Закона за електронните съобщения:

Доказа се, че страните по делото са насрещни страни по валидно двустранно облигационно правоотношение, представляващо търговска сделка по смисъла на чл. 286 от ТЗ, създадено чрез сключване при условията на чл. 298 от ТЗ (търговска сделка при общи условия) на индивидуален договор от ***** г. за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги. По силата на същия, ищецът, като доставчик, се задължил да предоставя на ответника, като потребител, услуги от собствената си мобилна мрежа, срещу насрещно задължение на последния да заплаща цената на тези услуги.

От представените по делото доказателства се установи, че ответникът А. Р. А. в качеството на абонат не е изпълнила договорните си задължения по процесния договор и дължи сума в общ размер от 307.93 лв., представляваща неплатената в срок цена на предоставени и таксувани далекосъобщителни услуги по индивидуален договор от ***** г. за периода от 15.05.2019г. до 14.07.2019 г., както и неплатени лизингови вноски за мобилно устройство по Договор за лизинг от ***** г.

Предвид така установеното по-горе, съдът намира, че искът по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 228 от ЗЕС се явява основателен и доказан в претендирания размер.

Ето защо, по отношение на страните следва да бъде признато за установено, че съществува вземане на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ гр. София от ответника А. Р. А. за парична сума в общ размер от 307.93 лв., представляваща неплатената в срок цена на предоставени и таксувани далекосъобщителни услуги и лизингови вноски по договор сключен между страните.

При направено искане от ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ направените разноски по настоящото исково производство в размер на 555.00 лв. и по заповедното производство в размер на 205.00 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на А. Р. А., с ЕГН: *****, с. *****, общ. Дулово, обл. Силистра, че същата дължи на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, ЕИК *****, със седалище гр. София, адрес на управление гр. София 1766, район Младост, ЖК „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сумите от:

- 35.64 лв. /тридесет и пет лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща незаплатени далекосъобщителни услуги по Договор за абонамент № *****, за периода от 15.05.2019 г. до 14.07.2019 г.;

- 272.29 лв. /двеста седемдесет и два лева и двадесет и девет стотинки/ – неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от ***** г. за мобилен номер *****;

- законна лихва върху сумата от 307.93 лв., считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда – 19.04.2021 г. до окончателно плащане на сумата, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № ***/27.05.2021 г. по ч.гр.д. № ***/2021 г. по описа на Районен съд – Дулово.

ОСЪЖДА А. Р. А., с ЕГН: *****, с. *****, общ. Дулово, обл. Силистра, да заплати на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/, ЕИК *****, със седалище гр. София, адрес на управление гр. София 1766, район Младост, ЖК „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, направените деловодни разноски в настоящото производство в размер на 555.00 лв. (петстотин петдесет и пет лева).

ОСЪЖДА А. Р. А., с ЕГН: *****, с. *****, общ. Дулово, обл. Силистра, да заплати на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/,

ЕИК *****, със седалище гр. София, адрес на управление гр. София 1766, район Младост, ЖК „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, направените разноси по ч. гр. д. № ***/2021 г. на РС-Дулово, в размер на 205.00 лв. (двеста и пет лева).

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд – Силистра.

Съдия при Районен съд – Дулово: _____